

1322

USTAWA

z dnia 24 września 2010 r.

o zmianie ustawy o rybnactwie śródlądowym

Art. 1. W ustawie z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybnactwie śródlądowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 189, poz. 1471 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustawa określa:

- 1) zasady i warunki ochrony, chowu, hodowli i połowu ryb w powierzchniowych wodach śródlądowych, zwanych dalej „wodami”, w wodach znajdujących się w urządzeniach wodnych oraz w obiektach przeznaczonych do chowu lub hodowli ryb;
- 2) właściwość organów administracji publicznej, sposób ich postępowania, a także zadania i obowiązki jednostek organizacyjnych i osób, związane z wykonywaniem przepisów:
 - a) rozporządzenia Rady (WE) nr 708/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. w sprawie wykorzystania w akwakulturze gatunków obcych i niewystępujących miejscowo (Dz. Urz. UE L 168 z 28.06.2007, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 708/2007”,
 - b) rozporządzenia Rady (WE) nr 1100/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiającego środki służące odbudowie zasobów węgorka europejskiego (Dz. Urz. UE L 248 z 22.09.2007, str. 17),
 - c) Unii Europejskiej wydanych w trybie przepisów rozporządzeń, o których mowa w lit. a i b.”;

2) art. 1a otrzymuje brzmienie:

- „Art. 1a. 1. Zadania i uprawnienia państwa członkowskiego albo właściwego organu, określone w przepisach wymienionych w art. 1 ust. 1 pkt 2, wykonuje minister właściwy do spraw rybnactwa, jeżeli zakres spraw określony w tych przepisach nie należy do właściwości innych organów administracji publicznej.
2. Zadania samorządu województwa, o których mowa w art. 6 ust. 2a, 2c i 3, art. 6a ust. 4, art. 6b ust. 1, art. 15 ust. 2, 2b i 2c, art. 17 ust. 1, 3 i 5, art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 3b oraz art. 27 ust. 4, są zadaniami z zakresu administracji rządowej.”;

3) po art. 2 dodaje się art. 2a—2d w brzmieniu:

„Art. 2a. Ochronę i odbudowę zasobów ryb w wodach, z wyjątkiem gatunków ryb, które są objęte ochroną na podstawie przepisów o ochronie przyrody, zapewnia się przez

racjonalne gospodarowanie zasobami, w tym podejmowanie działań służących utrzymaniu, odtworzeniu lub przywróceniu właściwego stanu tych zasobów i relacji przyrodniczych między poszczególnymi ich elementami, zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju.

Art. 2b. 1. Minister właściwy do spraw rybnactwa, w celu stworzenia warunków niezbędnych do ochrony i odbudowy zasobów ryb określonych gatunków, w szczególności w celu odtworzenia żerowisk lub tarlisk ryb, a także utrzymania lub przywrócenia w wybranych dorzeczach możliwości odbycia tarła i wędrówki ryb, może opracować program ochrony i odbudowy zasobów ryb tych gatunków.

2. W programie ochrony i odbudowy zasobów ryb określa się w szczególności:

- 1) cel ogólny i cele szczegółowe ochrony i odbudowy zasobów określonych gatunków ryb, z uwzględnieniem priorytetów krótko- i długoterminowych;
- 2) rodzaj, zakres i harmonogram działań:
 - a) podstawowych — obejmujących w szczególności zalecane środki prawne, ekonomiczne, kontrolne i monitorujące,
 - b) wspomagających — obejmujących w szczególności działania badawczo-rozwojowe, promocyjne, edukacyjne i szkoleniowe, zapewniające prawidłową realizację działań podstawowych;
- 3) podmioty uprawnione lub obowiązane do podjęcia działań podstawowych oraz działań wspomagających, w tym organy administracji publicznej i użytkowników wód;
- 4) możliwe źródła i sposoby finansowania działań podstawowych oraz działań wspomagających.

3. Minister właściwy do spraw rybnactwa może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić program ochrony i odbudowy zasobów ryb na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, mając na względzie utrzymanie, odtworzenie lub poprawę stanu zasobów określonych gatunków ryb w wodach, racjonalne korzystanie z zasobów tych ryb oraz zachowanie różnorodności biologicznej w wodach.

4. Realizacja programu ochrony i odbudowy zasobów ryb jest finansowana albo współfinansowana ze środków budżetu państwa.

Art. 2c. 1. Jeżeli przepisy Unii Europejskiej nakładają obowiązek lub przewidują uprawnienie dla państwa członkowskiego Unii Europejskiej do opracowania programu mającego na celu ochronę i odbudowę zasobów ryb określonych gatunków o znaczeniu gospodarczym, minister właściwy do spraw rybołówstwa jest organem właściwym do opracowania tego programu jako programu ochrony i odbudowy zasobów ryb tych gatunków, zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach Unii Europejskiej, oraz podejmowania innych czynności związanych z jego przygotowaniem i wdrożeniem oraz współpracy z Komisją Europejską lub innymi organami Unii Europejskiej przy jego realizacji.

2. Jeżeli przepisy Unii Europejskiej nie określają wymagań dotyczących zawartości lub treści programu ochrony i odbudowy zasobów ryb, lub w zakresie nieokreślonym w tych przepisach, przepis art. 2b ust. 2 stosuje się odpowiednio.

3. Minister właściwy do spraw rybołówstwa, w drodze rozporządzenia, wprowadza program ochrony i odbudowy zasobów ryb na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, po jego zatwierdzeniu przez właściwy organ Unii Europejskiej, mając na względzie utrzymanie, odtworzenie lub poprawę stanu zasobów określonych gatunków ryb w wodach, racjonalne korzystanie z zasobów tych ryb oraz zachowanie różnorodności biologicznej w wodach.

4. Realizacja programu ochrony i odbudowy zasobów ryb jest finansowana albo współfinansowana ze środków budżetu państwa, w szczególności stanowiących środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej.

Art. 2d. 1. Minister właściwy do spraw rybołówstwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, w przypadku wprowadzenia programu ochrony i odbudowy zasobów ryb, o którym mowa w art. 2b, dokonuje okresowej analizy wyników realizacji działań przewidzianych w tym programie oraz przedstawia w tym zakresie sprawozdanie Radzie Ministrów.

2. Jeżeli przepisy Unii Europejskiej nakładają obowiązek okresowej analizy wyników realizacji działań przewidzianych w programie ochrony i odbudowy zasobów ryb, o którym mowa w art. 2c, i przedstawiania w tym zakresie sprawo-

zdania odpowiednim organom Unii Europejskiej, czynności te są dokonywane przez ministra właściwego do spraw rybołówstwa, przy czym czynności związane z okresową analizą wyników realizacji tych działań są dokonywane w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej.

3. Podmioty objęte programem ochrony i odbudowy zasobów ryb, o którym mowa w art. 2b lub 2c, w przypadku jego wprowadzenia, są obowiązane do realizacji działań przewidzianych w tym programie oraz do udostępniania organom administracji publicznej, upoważnionym do podejmowania środków kontrolnych lub monitorujących, informacji niezbędnych do dokonania okresowej analizy wyników realizacji działań przewidzianych w tym programie.”;

4) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Zezwoleń wymagają następujące działania:

- 1) wprowadzenie ryb gatunku obcego, stanowiącego gatunek obcy w rozumieniu art. 3 pkt 6 rozporządzenia nr 708/2007, zwany dalej „gatunkiem obcym”, polegające na zarybieniu wód,

- 2) wprowadzenie w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia nr 708/2007 ryb gatunku obcego

— zwane dalej „działaniami z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym”.

2. Zezwoleń, o których mowa w ust. 1, nie wymagają następujące działania:

- 1) wprowadzenie ryb gatunku obcego wymienionego w wykazie gatunków ryb uznanych za nierodzimie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 3f pkt 1 lit. a, polegające na zarybieniu wód, dokonywane zgodnie z warunkami określonymi w tych przepisach;

- 2) wprowadzenie w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia nr 708/2007 ryb gatunku obcego wymienionego w wykazie gatunków ryb uznanych za nierodzimie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 3f pkt 1 lit. b, dokonywane zgodnie z warunkami określonymi w tych przepisach.

3. Minister właściwy do spraw rybołówstwa może określić, w drodze rozporządzenia, warunki, w szczególności techniczne, organizacyjne lub gospodarcze, przeniesienia ryb gatunku niewystępującego miejscowo w rozumieniu art. 3 pkt 7 rozporządzenia nr 708/2007, polegającego na zarybieniu wód, lub prze-

niesienia w rozumieniu art. 3 pkt 11 tego rozporządzenia ryb znajdujących się w wykazie gatunków ryb uznanych za rodzime określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 3f pkt 2, mając na względzie rodzaj prowadzonej działalności rybackiej, znaczenie gospodarcze poszczególnych gatunków ryb oraz przewidywany wpływ takiego przeniesienia na środowisko.

4. W przypadku wystąpienia negatywnego wpływu na środowisko związanego z wprowadzaniem gatunków ryb, na które nie są wymagane zezwolenia, o których mowa w ust. 1, lub przeniesieniem ryb gatunków, dla których nie określono warunków ich przenoszenia na podstawie ust. 3, minister właściwy do spraw rybołówstwa może, w drodze rozporządzenia:

- 1) wprowadzić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo jego części zakaz wprowadzania lub przenoszenia tych ryb,
- 2) określić działania mające na celu wyeliminowanie zaistniałych negatywnych skutków
— uwzględniając ochronę różnorodności biologicznej.”;

5) po art. 3 dodaje się art. 3a—3i w brzmieniu:

„Art. 3a. 1. Organem właściwym do wydawania zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1, jest minister właściwy do spraw rybołówstwa. Zezwolenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, jest wydawane z uwzględnieniem stanowiska ministra właściwego do spraw środowiska.

2. Zezwolenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1, wydaje się na wniosek, w drodze decyzji administracyjnej, na czas określony.

3. Do wymagań, jakie powinien spełniać wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, przepis art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 708/2007 stosuje się odpowiednio.

4. W zezwoleniu, o którym mowa w art. 3 ust. 1, określa się:

- 1) podmiot uprawniony do prowadzenia działań z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym;
- 2) gatunek, ilość, płeć, stadium rozwoju osobniczego oraz źródło pochodzenia ryb przeznaczonych do prowadzenia działań z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym;
- 3) rodzaj działań z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym;

4) czas trwania, miejsce i warunki prowadzenia działań z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym;

5) czas trwania, miejsce i warunki prowadzenia kwarantanny, jeżeli ustalono potrzebę jej przeprowadzenia;

6) czas trwania, miejsce i warunki pilotażowego uwolnienia ryb, jeżeli ustalono potrzebę jego przeprowadzenia;

7) czas trwania, zakres i warunki monitoringu działań z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym oraz sposób i termin przekazywania raportu z prowadzonego monitoringu, jeżeli ustalono potrzebę jego przeprowadzenia.

5. W zezwoleniu, o którym mowa w art. 3 ust. 1, zatwierdza się plan awaryjny, jeżeli ustalono potrzebę jego sporządzenia.

6. W uzasadnionych przypadkach, w zezwoleniu, o którym mowa w art. 3 ust. 1, określa się, że działanie z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym jest działaniem o charakterze pilotażowego uwolnienia ryb.

Art. 3b. Minister właściwy do spraw rybołówstwa, w drodze decyzji administracyjnej, odmawia wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1, jeżeli:

1) wnioskodawca:

a) w okresie 3 lat przed złożeniem wniosku o wydanie zezwolenia naruszył zakaz, o którym mowa w art. 3i, powodując istotne zagrożenie ekologiczne, lub

b) nie przedstawił dokumentów lub nie podał informacji, wymaganych do wydania tego zezwolenia, lub

c) wskazał miejsce prowadzenia kwarantanny, w przypadku ustalenia potrzeby jej przeprowadzenia, w którym warunki lokalizacyjne, techniczne, sanitarne, technologiczne lub organizacyjne uniemożliwiają jej przeprowadzenie;

2) planowane działania z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym, z wyłączeniem pilotażowego uwolnienia ryb, wiążą się ze średnim lub wysokim poziomem ryzyka ekologicznego albo

3) nie można ustalić ryzyka ekologicznego w oparciu o dostępną wiedzę i udokumentowane doświadczenie w zakresie wpływu działań z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym na środowisko.

Art. 3c. 1. Minister właściwy do spraw rybołówstwa może, w drodze decyzji administracyjnej, zmienić lub cofnąć, w całości lub w części, zezwolenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1, jeżeli po wydaniu tego zezwolenia stwierdzono:

- 1) negatywne skutki dla środowiska lub innych populacji ryb;
- 2) że działania z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym są prowadzone niezgodnie z wydanym zezwoleniem lub w sposób naruszający przepisy o rybactwie śródlądowym, przepisy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, przepisy o ochronie przyrody, przepisy o ochronie środowiska lub przepisy o ochronie zwierząt.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, określa się termin i warunki podjęcia czynności mających na celu eliminację zagrożeń wynikających z prowadzonej działalności. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 3d. Minister właściwy do spraw rybołówstwa może, w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek podmiotu uprawnionego do prowadzenia działań z wykorzystaniem ryb gatunku uznanego za nierodzimym, przedłużyć okres ważności zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1, jeżeli nie stwierdzono niekorzystnych skutków dla środowiska lub innych populacji ryb. W tym przypadku nie jest wymagane przeprowadzenie oceny ryzyka ekologicznego.

Art. 3e. 1. W sprawach dotyczących zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, w zakresie nieokreślonym w ustawie, przepisy rozporządzenia nr 708/2007 stosuje się odpowiednio.

2. Minister właściwy do spraw rybołówstwa prowadzi rejestr, o którym mowa w rozdziale VI rozporządzenia nr 708/2007, również w sprawach związanych z wydaniem zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1.

Art. 3f. Minister właściwy do spraw rybołówstwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wykaz gatunków ryb uznanych za nierodzimym oraz warunki, w szczególności techniczne, organizacyjne lub gospodarcze, wprowadzania ryb tych gatunków, dla których nie jest wymagane zezwolenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1:
 - a) pkt 1,
 - b) pkt 2,

2) wykaz gatunków ryb uznanych za rodzime

— mając na względzie potrzebę ochrony i utrzymania różnorodności biologicznej oraz konieczność zapobiegania negatywnemu wpływowi działań związanych z wprowadzeniem ryb gatunku obcego na środowisko, a także wyniki badań i dostępną wiedzę w zakresie stosowanych w rybactwie śródlądowym praktyk gospodarczych i ich potencjalnego wpływu na środowisko.

Art. 3g. 1. Tworzy się zespół ekspertów do spraw związanych z wydawaniem zezwoleń, o których mowa w art. 3 ust. 1, oraz innych spraw w zakresie wykorzystania ryb gatunków obcych oraz ryb gatunków niewystępujących miejscowo, zwany dalej „zespołem ekspertów”.

2. Zespół ekspertów jest organem opiniodawczo-doradczym ministra właściwego do spraw rybołówstwa.

3. Do zadań zespołu ekspertów należy w szczególności:

- 1) wykonywanie obowiązków i uprawnień komitetu doradczego, o którym mowa w rozporządzeniu nr 708/2007;
- 2) przeprowadzanie analiz, dokonywanie ocen, wydawanie opinii, przedstawianie stanowisk, w tym dotyczących konieczności przeprowadzenia oceny ryzyka ekologicznego i określenia jej wyniku, jeżeli ustalono konieczność jej przeprowadzenia, oraz dotyczących naukowego uzasadnienia odmowy, cofnięcia lub zmiany zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1.

4. W skład zespołu ekspertów wchodzi osoby posiadające stopień lub tytuł naukowy oraz wiedzę specjalistyczną i udokumentowane doświadczenie w zakresie wykorzystania ryb gatunków obcych oraz ryb gatunków niewystępujących miejscowo.

5. Członków zespołu ekspertów powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rybołówstwa, uwzględniając w składzie zespołu ekspertów przedstawiciela wskazanego przez ministra właściwego do spraw środowiska.

6. Zespół ekspertów wybiera ze swojego grona przewodniczącego i zastępców oraz ustala regulamin jego działania określający w szczególności kompetencje przewodniczącego oraz tryb podejmowania rozstrzygnięć przez zespół ekspertów. Regulamin wymaga zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw rybołówstwa.

7. Wydatki związane z działalnością zespołu ekspertów są pokrywane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rybołówstwa.

8. Obsługę prac zespołu ekspertów zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rybołówstwa.

Art. 3h. 1. Za wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1, pobiera się opłatę w wysokości:

1) jednej drugiej przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku kalendarzowym ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zwanego dalej „przeciętnym wynagrodzeniem”, ustalonego według stanu na dzień złożenia wniosku o wydanie tego zezwolenia — w przypadku konieczności przeprowadzenia oceny ryzyka ekologicznego;

2) jednej czwartej przeciętnego wynagrodzenia, ustalonego według stanu na dzień złożenia wniosku o wydanie tego zezwolenia — w przypadku wydania przez zespół ekspertów opinii o braku konieczności przeprowadzenia oceny ryzyka ekologicznego.

2. Za przedłużenie okresu ważności zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1, pobiera się opłatę w wysokości jednej ósmej przeciętnego wynagrodzenia, ustalonego według stanu na dzień złożenia wniosku o przedłużenie okresu ważności tego zezwolenia.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1 i 2, stanowią dochód budżetu państwa.

4. Minister właściwy do spraw rybołówstwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób wnoszenia opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, mając na względzie zapewnienie skutecznego ich uiszczenia.

Art. 3i. Zabrania się:

1) wprowadzania ryb gatunku obcego, na których wprowadzenie jest wymagane zezwolenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1, bez wymaganego zezwolenia albo wbrew warunkom określonym w tym zezwoleniu;

2) wprowadzania ryb z gatunków wymienionych w wykazie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 3f pkt 1 niezgodnie z warunkami określonymi w tych przepisach, w przypadkach gdy zezwolenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1, nie jest wymagane;

3) przenoszenia ryb określonych gatunków niezgodnie z warunkami ich przenoszenia określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 3, jeżeli warunki te zostały określone w tych przepisach.”;

6) w art. 4:

a) uchyla się ust. 2,

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Po upływie okresu na jaki została zawarta umowa, o której mowa w ust. 1 pkt 2, osobie będącej stroną dotychczasowej umowy przysługuje prawo pierwszeństwa w zawarciu umowy na dalszy okres.

4. Osoba uprawniona, o której mowa w ust. 3, powinna złożyć oświadczenie o skorzystaniu ze swojego prawa w terminie 30 dni od dnia upływu okresu na jaki została zawarta umowa, o której mowa w ust. 1 pkt 2.”;

7) po art. 4 dodaje się art. 4a i 4b w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. Uprawniony do rybactwa jest obowiązany:

1) dokumentować działania związane z prowadzoną gospodarką rybacką w sposób rzetelny, systematyczny i zgodny ze stanem faktycznym;

2) udostępniać dane dotyczące prowadzonej przez siebie działalności w celach statystycznych oraz badawczych podmiotom wykonującym zadania powierzone przez ministra właściwego do spraw rybołówstwa lub w celu dokonania kontroli przestrzegania przepisów o rybactwie śródlądowym.

2. Minister właściwy do spraw rybołówstwa określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia dokumentacji gospodarki rybackiej, w tym wzory dokumentów, które należy stosować w tej dokumentacji, oraz terminy i sposób przygotowywania i podawania informacji w dokumentacji rybackiej oraz ich przekazywania, mając na względzie potrzebę obiektywnej oceny prawidłowości prowadzenia dokumentacji gospodarki rybackiej oraz zapewnienia dostępu do informacji o gospodarce rybackiej.

Art. 4b. 1. Zarybianie wód może prowadzić:

1) uprawniony do rybactwa;

2) instytut badawczy, uczelnia, fundacja, uznana organizacja producentów ryb lub organizacja społeczna, w ramach programu badawczego lub programu ochrony i odbudowy zasobów ryb w porozumieniu z uprawnionym do rybactwa;

- 3) organ administracji publicznej, we współpracy z uprawnionym do rybactwa, instytutem badawczym, uczelnią, fundacją, uznaną organizacją producentów ryb lub organizacją społeczną, jeżeli utrzymanie, odtwarzanie lub poprawa stanu zasobów ryb należy do zadań organu administracji publicznej lub wynika z działań określonych w programie ochrony i odbudowy zasobów ryb;
- 4) dyrektor parku narodowego w celu wykonywania ochrony ryb na wodach parku narodowego.

2. Zarybienia wód nie mogą powodować zmniejszenia lub utraty różnorodności biologicznej żywych zasobów wód.

3. Minister właściwy do spraw rybołówstwa może określić, w drodze rozporządzenia, warunki, w szczególności techniczne, organizacyjne lub gospodarcze, zarybiania wód, kierując się potrzebą zapewnienia ochrony różnorodności biologicznej, zgodnie z zasadami lub zaleceniami dobrej praktyki w zakresie zrównoważonego korzystania z żywych zasobów wód na poziomie umożliwiającym gospodarcze korzystanie z nich przyszłym uprawnionym do rybactwa.”;

8) w art. 6:

a) ust. 2a i 2b otrzymują brzmienie:

„2a. Oceny wypełniania przez uprawnionego do rybactwa obowiązku prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej w obwodzie rybackim dokonuje marszałek województwa na podstawie operatu rybackiego, dokumentacji gospodarki rybackiej oraz programu ochrony i odbudowy zasobów ryb, co najmniej raz na 5 lat.

2b. Czynności związane z dokonywaniem oceny, o której mowa w ust. 2a, wykonuje upoważniony przez właściwego marszałka województwa pracownik urzędu marszałkowskiego, zwany dalej „inspektorem rybackim”, który ukończył studia wyższe:

- 1) na kierunku rybactwo lub
- 2) na kierunkach pokrewnych, w szczególności na kierunku zootechnika, rolnictwo lub ochrona środowiska — ze specjalizacją rybacką lub uzupełnionych wykształceniem z zakresu rybactwa.”,

b) po ust. 2b dodaje się ust. 2c i 2d w brzmieniu:

„2c. O wynikach oceny, o której mowa w ust. 2a, marszałek województwa powiadamia organ administracji publicznej wykonujący uprawnienia właściciela wód w zakresie rybactwa śródlądowego, niezwłocznie po upływie terminu wyznaczonego uprawnionemu do rybactwa do usunięcia nieprawidłowości w prowadzonej gospodarce rybackiej.

2d. Do udostępniania informacji o wynikach oceny, o której mowa w ust. 2a, stosuje się odpowiednio przepisy o dostępie do informacji publicznej.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw rybołówstwa określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób postępowania przy dokonywaniu oceny wypełniania przez uprawnionego do rybactwa obowiązku prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej, kierując się potrzebą dokonania specjalistycznej i obiektywnej oceny gospodarki rybackiej prowadzonej przez uprawnionego do rybactwa w obwodzie rybackim.”,

d) uchyla się ust. 5;

9) w art. 6a:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Uprawniony do rybactwa może dokonać zmian w operacie rybackim przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, jeżeli organ administracji publicznej, z którym uprawniony do rybactwa zawarł umowę, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2, wyraził, przez zmianę tej umowy, zgodę na dostosowanie zasad prowadzenia gospodarki rybackiej do:

1) strategii, polityki, planów lub programów w dziedzinie rybactwa śródlądowego, w tym programu ochrony i odbudowy zasobów ryb, opracowanych przez organy administracji publicznej,

2) nowych okoliczności, niewynikających z przyczyn leżących po stronie uprawnionego do rybactwa, których nie mógł on przewidzieć przed złożeniem operatu rybackiego do zaopiniowania, w szczególności klęsk żywiołowych, zmiany przebiegu granic obwodu rybackiego lub realizacji inwestycji znacząco oddziałującej na środowisko wodne w obwodzie rybackim,

3) warunków korzystania z wód regionu wodnego lub zlewni, o których mowa w przepisach ustawy — Prawo wodne

— przy czym, w przypadku uzasadnionych wątpliwości dotyczących celowości dokonania zmiany w operacie rybackim, organ administracji publicznej, przed wydaniem zgody, zwraca się o zajęcie stanowiska, odpowiednio, do organu administracji publicznej, który opracował projekt programu, planu, polityki lub strategii, w przypadku, o którym mowa w pkt 1, albo właściwego marszałka województwa, w przypadku, o którym mowa w pkt 2.”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a—5c w brzmieniu:

„5a. Sporządzenie opinii, o której mowa w ust. 5, jest odpłatne.

5b. Wysokość odpłatności za sporządzenie opinii, o której mowa w ust. 5, powinna odpowiadać kosztom jej sporządzenia, przy czym nie może przekraczać wysokości przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok ustalenia wysokości tych kosztów i jest określana przez kierownika uprawnionej jednostki w uzgodnieniu z zainteresowaną stroną.

5c. Uprawniony do rybactwa w obwodzie rybackim jest obowiązany przekazać kopię operatu rybackiego i opinii, o której mowa w ust. 5, do katastru wodnego, w sposób i w terminie określonym w umowie, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2.”;

10) po art. 6a dodaje się art. 6b i 6c w brzmieniu:

„Art. 6b. 1. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności gdy opinia do operatu rybackiego jest wadliwa, nierzetelna lub obciążona błędem, który uniemożliwia dokonanie oceny prowadzenia gospodarki rybackiej w obwodzie rybackim, na wniosek marszałka województwa, minister właściwy do spraw rybołówstwa może, w drodze decyzji administracyjnej, nakazać uprawnionemu do rybactwa przekazanie operatu rybackiego do ponownego zaopiniowania, określając termin przekazania operatu do ponownego zaopiniowania.

2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, podaje się szczegółowo okoliczności przemawiające za koniecznością ponownego zaopiniowania operatu rybackiego.

3. Do operatu rybackiego przekazanego do ponownego zaopiniowania przepisy art. 6a ust. 5a–5c stosuje się odpowiednio.

Art. 6c. 1. Jeżeli uprawniony do rybactwa, o którym mowa w art. 6b ust. 1, nie przekazał operatu rybackiego do ponownego zaopiniowania w terminie wyznaczonym ostateczną decyzją, o której mowa w art. 6b ust. 1, albo ponownie wydana opinia uprawnionej jednostki jest negatywna, uprawnienie do prowadzenia gospodarki rybackiej w obwodzie rybackim zawieszają się, z mocy prawa, odpowiednio od dnia upływu terminu przekazania operatu do ponownego zaopiniowania albo od dnia doręczenia uprawnionemu do rybactwa negatywnej opinii.

2. W przypadku negatywnej opinii sporządza się nowy operat rybacki w porozumieniu z organem administracji publicznej wykonującym uprawnienia właściciela wód w zakresie rybactwa śródlądowego.

3. W przypadku nieprzekazania operatu rybackiego do ponownego zaopiniowania lub w przypadku braku porozumienia, o którym mowa w ust. 2, przepis art. 13 ust. 7 ustawy — Prawo wodne stosuje się odpowiednio.”;

11) w art. 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za amatorski połów ryb uważa się pozyskiwanie ryb wędką lub kuszą, przy czym dopuszcza się, w miejscu i w czasie prowadzenia połowu ryb wędką, pozyskiwanie ryb na przynętę przy użyciu podrywki wędkarskiej.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Ryby przeznaczone na przynętę mogą być wprowadzone wyłącznie do wód, z których zostały pozyskane.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Posiadanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 2, potwierdza dokument wydawany przez uprawnionego do rybactwa w obwodzie rybackim określający podstawowe warunki uprawiania amatorskiego połowu ryb ustalone przez uprawnionego do rybactwa wynikające z potrzeby prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej w tym obwodzie rybackim, uwzględniającej w szczególności wymiary gospodarcze, limity połowu, czas, miejsce i technikę połowu ryb. Zezwolenie może także wprowadzać warunek prowadzenia rejestru amatorskiego połowu ryb, a w przypadku wprowadzenia tego warunku, określać sposób prowadzenia tego rejestru.”,

d) ust. 4–7 otrzymują brzmienie:

„4. Z obowiązku posiadania karty wędkarskiej lub karty łowiectwa podwodnego są zwolnieni cudzoziemcy czasowo przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, posiadający zezwolenie, o którym mowa w ust. 2. Z obowiązku tego są także zwolnione osoby uprawiające amatorski połów ryb w wodach znajdujących się w obiektach przeznaczonych do chowu lub hodowli ryb, jeżeli uzyskały od uprawnionego do rybactwa zezwolenie na połów w tych wodach.

5. Kartę wędkarską oraz kartę łowiectwa podwodnego wydaje starosta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania zainteresowanej osoby, która złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin ze znajomości zasad i warunków ochrony i połowu ryb przed komisją egzaminacyjną, o której mowa w ust. 7a. Z obowiązku składania egzaminu są zwolnione osoby posiadające średnie lub wyższe wykształcenie z zakresu rybactwa.

6. Kartę wędkarską wydaje się osobie, która ukończyła 14 lat. Kartę łowiectwa podwodnego wydaje się osobie, która ukończyła 18 lat.

7. Za wydanie karty wędkarskiej i karty łowiectwa podwodnego pobiera się opłatę, której wysokość powinna odpowiadać kosztom jej wydania.”,

e) po ust. 7 dodaje się ust. 7a i 7b w brzmieniu:

„7a. Uprawniona do powołania komisji egzaminacyjnej jest organizacja społeczna, której statutowym celem jest działanie na rzecz ochrony ryb oraz rozwoju amatorskiego połowu ryb, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 21 pkt 2. Za przeprowadzenie egzaminu organizacja społeczna może pobrać opłatę w celu pokrycia kosztów jego przeprowadzenia.

7b. Członkiem komisji egzaminacyjnej może być osoba, która:

- 1) posiada wiedzę i doświadczenie w zakresie ochrony oraz połowów ryb;
- 2) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo albo umyślne wykroczenie przeciwko przepisom o rybnictwie śródlądowym, przepisom o rybołówstwie, przepisom o łowiectwie, przepisom o ochronie przyrody lub przepisom o ochronie zwierząt.”;

12) w art. 8 w ust. 1:

a) dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) z naruszeniem limitu połowu określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 21;”;

b) pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) wędką:

- a) w odległości mniejszej niż 50 m od rozstawionych w wodzie narzędzi połowowych uprawnionego do rybactwa oraz oznakowanych przez uprawnionego do rybactwa krześlisk,
- b) w odległości mniejszej niż 75 m od znaku oznaczającego dokonywanie podwodnego połowu ryb kuszą,
- c) przez podnoszenie i opuszczanie przynęty w sposób ciągły, z wyjątkiem łowienia ryb pod lodem,
- d) wytwarzającą w wodzie pole elektryczne;”;

13) w art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ryby złowione z naruszeniem przepisów art. 8 ust. 1 pkt 1–3a, jeżeli są żywe, niezwłocznie wypuszcza się do tego samego łowiska, z zachowaniem niezbędnej staranności.”;

14) w art. 10 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przechowywania, posiadania, przewożenia, przetwórstwa i wprowadzania do obrotu ikry i ryb złowionych lub pozyskanych z naruszeniem przepisów art. 8 i 9;”;

15) w art. 20:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rybackie narzędzia i urządzenia połowowe może posiadać wyłącznie:

- 1) uprawniony do rybactwa;
- 2) osoba, o której mowa w art. 5;
- 3) osoba prowadząca działalność gospodarczą w zakresie produkcji lub obrotu tymi narzędziami i urządzeniami;
- 4) dyrektor parku narodowego i uprawnione przez niego osoby — w celu wykonywania ochrony ryb na wodach parku narodowego.”,

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Amatorski połów ryb przy użyciu sprzętu pływającego, o którym mowa w ust. 2, odbywa się z zachowaniem zasad bezpieczeństwa przy uprawianiu żeglarstwa, określonych w przepisach o żegludze śródlądowej.”;

16) w art. 23:

a) w pkt 4 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) zatrzymywania za pokwitowaniem dokumentów, o których mowa w pkt 1, z tym że dokumenty te wraz z wnioskiem o ukaranie przekazuje się w terminie 7 dni do sądu,”;

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) dokonywania czynności wyjaśniających w postępowaniu w sprawach o wykroczenia, które zostały określone w przepisach ustawy, udziału w tych sprawach w charakterze oskarżyciela publicznego oraz wnoszenia środków zaskarżenia od rozstrzygnięć zapadłych w tych sprawach;”;

17) art. 27–27b otrzymują brzmienie:

„Art. 27. 1. Uprawniony do rybactwa, który:

1) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4a ust. 1 lub w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 4a ust. 2,

2) korzysta z wód obwodu rybackiego bez wymaganego operatu rybackiego lub wbrew założeniom tego operatu lub prowadzi gospodarkę rybacką z naruszeniem przepisu art. 6c

— podlega karze grzywny nie niższej niż 100 zł.

2. W razie ukarania za wykroczenia określone w ust. 1, sąd orzeka o podaniu orzeczenia o ukaraniu do publicznej wiadomości, na koszt ukaranego.

3. W szczególnie rażących przypadkach, sąd może dodatkowo orzec zakaz składania oferty do konkursu ofert na oddanie w użytkowanie obwodu rybackiego, na okres od roku do 3 lat.

4. Orzekanie w sprawach określonych w ust. 1 następuje w trybie przewidzianym przepisami Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, na podstawie wniosku o ukaranie złożonego przez właściwego marszałka województwa.

Art. 27a. 1. Kto:

- 1) dokonuje połowu ryb na rzecz uprawnionego do rybactwa, nie posiadając przy sobie upoważnienia, o którym mowa w art. 5,
 - 2) dokonując amatorskiego połowu ryb:
 - a) nie posiada przy sobie karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego lub używa tej karty mimo sądowego orzeczenia o odebraniu karty wędkarskiej lub karty łowiectwa podwodnego,
 - b) nie posiada zezwolenia, o którym mowa w art. 7 ust. 2, bądź nie stosuje się do warunków zezwolenia lub nie prowadzi rejestru amatorskiego połowu ryb, jeżeli zezwolenie zobowiązuje do jego prowadzenia,
 - 3) dokonuje połowu ryb z naruszeniem art. 7 ust. 1a,
 - 4) narusza przepis art. 16 lub przepisy wydane na podstawie art. 21 pkt 4, nie oznakowując obrębu hodowlanego albo ochronnego lub niewłaściwie je oznakowując, lub nie będąc do tego uprawnionym, umieszcza takie oznakowanie lub niszczy oznakowanie obrębu hodowlanego albo ochronnego,
 - 5) wbrew obowiązкови określoneму w art. 13 ust. 2 wstępuje do obrębu hodowlanego bez uzgodnienia terminu, miejsca lub sposobu wejścia do obrębu hodowlanego z uprawnionym do rybactwa w tym obrębie albo wstępuje do obrębu hodowlanego niezgodnie z tymi uzgodnieniami,
 - 6) dokonuje połowu ryb, wykorzystując do tego sprzęt pływający niezarejestrowany lub nieoznakowany albo oznakowany niezgodnie z przepisami art. 20 ust. 2 lub art. 21 pkt 4,
 - 7) dokonuje amatorskiego połowu ryb z naruszeniem art. 20 ust. 6
— podlega karze grzywny albo karze nagany.
2. Karę, o której mowa w ust. 1, wymierza się odpowiednio za usiłowanie, podżeganie i pomocnictwo w popełnieniu czynu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3—7.

3. W razie ukarania za wykroczenia określone w ust. 1, sąd orzeka o podaniu orzeczenia o ukaraniu do publicznej wiadomości, na koszt ukaranego.

4. W razie ukarania za wykroczenia określone w ust. 1, sąd dodatkowo orzeka, odpowiednio:

1) na rzecz pokrzywdzonego:

- a) obowiązek naprawienia szkody, na wniosek tego pokrzywdzonego, lub
- b) uprawnionego do rybactwa na wiązkę w wysokości od pięciokrotnej do dwudziestokrotnej wartości przywłaszczonych ryb;

- 2) przepadek rybackich narzędzi połowowych i innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia wykroczenia, a także przedmiotów pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z wykroczenia, na rzecz uprawnionego do rybactwa;

- 3) trwale odebranie karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego bądź jej przekazanie do depozytu sądowego na okres nie krótszy niż 12 miesięcy, do czasu złożenia przez osobę ukaraną ponownego egzaminu z wynikiem pozytywnym.

5. O orzeczeniu środka karnego, o którym mowa w ust. 4 pkt 3, sąd powiadamia właściwy organ, upoważniony do wydawania karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego.

6. Orzeczenie o przepadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, może dotyczyć również przedmiotów niestanowiących własności sprawcy.

7. Orzekanie w sprawach określonych w ust. 1 następuje w trybie przewidzianym przepisami Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Art. 27b. 1. Kto:

- 1) dokonując połowu ryb, narusza zakaz określony w art. 8 ust. 1 pkt 1—5 lub 11—13,

- 2) dokonując amatorskiego połowu ryb:

- a) używa podrywki wędkarskiej niezgodnie z art. 7 ust. 1,

- b) narusza zakaz określony w art. 10 ust. 1 pkt 2,

- c) narusza zakaz określony w art. 17 ust. 7,

- 3) narusza określone w art. 2 ust. 1 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 2 ust. 2 warunki chowu, hodowli lub połowu organizmów żyjących w wodzie innych niż ryby,

- 4) dokonuje zarybień niezgodnie z art. 4b ust. 1,
 - 5) nie stosuje się do nakazu, o którym mowa w art. 9 ust. 1 lub 2,
 - 6) dokonuje połowu ryb na rzecz uprawnionego do rybactwa, nie posiadając dokumentu stwierdzającego upoważnienie, o którym mowa w art. 5,
 - 7) narusza przepis art. 20 ust. 1, 4 lub 5
— podlega karze ograniczenia wolności albo karze grzywny nie niższej niż 200 zł.
2. Karę, o której mowa w ust. 1, wymierza się odpowiednio za usiłowanie, podżeganie i pomocnictwo w popełnieniu czynu, o którym mowa w ust. 1.
 3. W razie ukarania za wykroczenia określone w ust. 1, sąd orzeka o podaniu orzeczenia o ukaraniu do publicznej wiadomości, na koszt ukaranego.
 4. W razie ukarania za wykroczenia określone w ust. 1, sąd dodatkowo orzeka, odpowiednio:
 - 1) na rzecz pokrzywdzonego:
 - a) obowiązek naprawienia szkody, na wniosek tego pokrzywdzonego, lub
 - b) uprawnionego do rybactwa na wiązkę w wysokości od pięciokrotnej do dwudziestokrotnej wartości przywłaszczonych ryb;
 - 2) przepadek rybackich narzędzi połowowych i innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia wykroczenia, a także przedmiotów pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z wykroczenia, na rzecz uprawnionego do rybactwa;
 - 3) trwale odebranie karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego bądź jej przekazanie do depozytu sądowego na okres nie krótszy niż 12 miesięcy, do czasu złożenia przez osobę ukaraną ponownego egzaminu z wynikiem pozytywnym.
 5. O orzeczeniu środka karnego, o którym mowa w ust. 4 pkt 3, sąd powiadamia właściwy organ, upoważniony do wydawania karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego.
 6. Orzeczenie o przepadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, może dotyczyć również przedmiotów niestanowiących własności sprawcy.
 7. Orzekanie w sprawach określonych w ust. 1, następuje w trybie przewidzianym przepisami Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”;
- 18) po art. 27b dodaje się art. 27c w brzmieniu:
- „Art. 27c. 1. Kto:
- 1) poławia raka szlachetnego lub błotnego, nie będąc do tego uprawnionym,
 - 2) nie będąc uprawnionym do rybactwa albo osobą poławiającą na jego rzecz, poławia ryby rybackimi narzędziami lub urządzeniami połowowymi,
 - 3) narusza zakaz określony w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 4 pkt 1,
 - 4) narusza zakaz określony w art. 3i, art. 8 ust. 1 pkt 6–10 i ust. 2, art. 10 ust. 1 pkt 1, art. 11, art. 14 ust. 2 lub art. 19 ust. 1,
 - 5) nie stosuje się do nakazu, o którym mowa w art. 10 ust. 2,
 - 6) dokonuje połowu ryb niezgodnie z otrzymanym zezwoleniem, o którym mowa w art. 17 ust. 1 lub 2,
 - 7) przegradza łożysko wody płynącej sieciowymi rybackimi narzędziami połowowymi bez zezwolenia, o którym mowa w art. 17a ust. 1 lub 2, albo przegradza to łożysko niezgodnie z tym zezwoleniem
— podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.
2. W razie skazania za przestępstwa określone w ust. 1, sąd orzeka o podaniu orzeczenia o skazaniu do publicznej wiadomości, na koszt skazanego.
 3. W razie skazania za przestępstwa określone w ust. 1, sąd dodatkowo orzeka, odpowiednio:
 - 1) na rzecz pokrzywdzonego:
 - a) obowiązek naprawienia szkody, na wniosek tego pokrzywdzonego, lub
 - b) uprawnionego do rybactwa na wiązkę w wysokości od pięciokrotnej do dwudziestokrotnej wartości przywłaszczonych ryb;
 - 2) przepadek rybackich narzędzi połowowych i innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa, a także przedmiotów pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z przestępstwa;
 - 3) trwale odebranie karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego bądź jej przekazanie do depozytu sądowego na okres nie krótszy niż 12 miesięcy, do czasu złożenia przez osobę skazaną ponownego egzaminu z wynikiem pozytywnym;

- 4) zakaz składania oferty do konkursu ofert na oddanie w użytkowanie obwodu rybackiego na okres od roku do 3 lat.
4. O orzeczeniu środka karnego, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, sąd powiadamia właściwy organ, upoważniony do wydawania karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego.
5. Orzeczenie o przepadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, może dotyczyć również przedmiotów niestanowiących własności sprawcy.”.

Art. 2. Plan gospodarowania zasobami węgorka, o którym mowa w art. 4 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1100/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiającego środki służące odbudowie zasobów węgorka europejskiego, przekazany Komisji Europejskiej do zatwierdzenia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, uznaje się za program ochrony i odbudowy zasobów ryb. Przepisy art. 2c oraz art. 2d ust. 2 i 3 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybnactwie śródlądowym, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się odpowiednio.

Art. 3. Sprawy wszczęte i niezakończone decyzją ostateczną na podstawie art. 3 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybnactwie śródlądowym w brzmieniu dotychczasowym prowadzi się zgodnie z przepisami dotychczasowymi.

Art. 4. 1. Operat rybacki sporządzony i pozytywnie zaopiniowany przez uprawnioną jednostkę, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowuje ważność, z zastrzeżeniem ust. 2, oraz art. 6b i 6c ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybnactwie śródlądowym dodanych niniejszą ustawą, do dnia upływu terminu, o którym mowa w art. 6a ust. 2 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybnactwie śródlądowym, liczonego od dnia wydania pozytywnej opinii o operacie rybackim.

2. Operat rybacki, o którym mowa w ust. 1, sporządzony dla obwodu rybackiego, którego wody są objęte programem ochrony i odbudowy zasobów ryb, wymaga uzyskania nowej opinii. Opinia jest wydawana w zakresie zgodności z tym programem.

3. Uprawniony do rybnactwa jest obowiązany wystąpić o wydanie opinii, o której mowa w ust. 2, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie aktu prawnego wprowadzającego program ochrony i odbudowy zasobów ryb.

4. Na wniosek uprawnionego do rybnactwa, złożony po otrzymaniu pozytywnej opinii, o której mowa w ust. 2, organ administracji publicznej, z którym uprawniony do rybnactwa zawarł umowę, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybnactwie śródlądowym, dokonuje zmian w tej umowie w takim zakresie, jaki jest niezbędny do dostosowania zasad prowadzenia gospodarki rybackiej w obwodzie rybackim do rodzaju, zakresu lub harmonogramu działań podstawowych określonych w programie ochrony i odbudowy zasobów ryb.

Art. 5. 1. Uprawniony do rybnactwa jest obowiązany na wezwanie właściwego dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, w terminie miesiąca od dnia otrzymania wezwania, przekazać do katastru wodnego kopię operatu rybackiego, który został sporządzony i pozytywnie zaopiniowany przez uprawnioną jednostkę przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Do kopii operatu rybackiego dołącza się kopię opinii.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy uprawnionego do rybnactwa, który przekazał kopię operatu rybackiego wraz z kopią opinii przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zgodnie z umową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybnactwie śródlądowym.

Art. 6. 1. Karty wędkarskie i karty łowiectwa podwodnego wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność.

2. Na wniosek osoby zainteresowanej, starosta wymienia kartę, o której mowa w ust. 1, z powodu jej nieczytelności lub zniszczenia, a także wydaje wtórniki karty zgubionej albo skradzionej, jeżeli osoba zainteresowana dołączyła do wniosku zaświadczenie podmiotu upoważnionego do wydania karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego, w którym podmiot ten potwierdził na podstawie ewidencji, rejestru lub innych danych znajdujących się w jego posiadaniu fakt wydania zainteresowanej osobie karty wędkarskiej lub karty łowiectwa podwodnego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Za wymianę i wydanie wtórnika karty wędkarskiej oraz karty łowiectwa podwodnego starosta pobiera opłatę w wysokości ustalonej w przepisach wydanych na podstawie art. 21 pkt 3 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybnactwie śródlądowym.

Art. 7. Sprawy wszczęte na podstawie art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybnactwie śródlądowym w brzmieniu dotychczasowym i niezakończone wydaniem karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego podlegają rozpoznaniu na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 8. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybnactwie śródlądowym zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 4a ust. 2 i art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybnactwie śródlądowym, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia jej wejścia w życie.

Art. 9. W okresie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy czynności związane z dokonywaniem oceny, o której mowa w art. 6 ust. 2a ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybnactwie śródlądowym, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mogą również wykonywać osoby niespełniające wymagań w zakresie wykształcenia określonych w art. 6 ust. 2b ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybnactwie śródlądowym, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*